

ἀποτυγχάνειν (ἀντίθ. ἐπιτυγχάνειν). Ἀποτυχαίνω, fail, Δημόκριτος 272 ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. Πρβλ. ἀποτυχίη.

ἀποτυχίη (ἀντίθ. ἐπιτυχίη). Ἀποτυχία, failure, Δημόκριτος 243 Ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ 275 τὴν δὲ ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἑτέρῃ ὁδύνῃ. Πρβλ. ἀποτυγχάνειν.

ἀποφράσσειν. Φράζω, block up, Ἀρχύτας 1.46 αἶ κά τις αὐτῷ τὸ κάτω μέρος ἀποφράξας ἐμφυσῇ.

ἀποχάραξις. Χαρακιά, section, Δημόκριτος 155.4 πολλὰς ἀποχάραξεις λαμβάνοντα.

ἄπτειν (ἀντίθ. σβεννύναι). Ἀνάβω, kindle, Ἐμπεδοκλῆς 84.3 ἄψας παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργοὺς Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεταί ἐαυτῷ ἀποσβεσθεὶς ὄψεις. || **ἄπτεσθαι** 1. ἐφάπτομαι/ἀγγίζω, touch upon, Ἡράκλειτος 26 ζῶν δὲ ἄπτεταί τεθνεῶτος εὐδων, ἐγρηγορῶς ἄπτεταί εὐδοντος 2 (ἀντίθ. ἀποσβέννυσθαι). Ἀνάβω, be kindled, Ἡράκλειτος 30 πῦρ αἰίζων, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.

ἄπτόν. Ἀπτό, tangible, Δημόκριτος A 119 (DK II 112,7) πάντα γὰρ τὰ αἰσθητὰ ἀπτά. Πρβλ. ἀφή.

ἄπυστος. Ἀνήκουστος/ἀδιανόητος, unthinkable, Παρμενίδης 8.21 ἄπυστος ὄλεθρος. || **ἄπυστον** (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 12.2 ἀνήνυστον καὶ ἄπυστον. Πρβλ. πυνθάνεσθαι.

ἀπωθεῖν. Ἀπωθῶ/ἀπομακρύνω, repel/drive away, Παρμενίδης 8.28 γένεσις καὶ ὄλεθρος τῇλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπωσε δὲ πίστις ἀληθῆς Δημόκριτος A 135.54 (DK II 115,27) τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ. Πρβλ. ὠθεῖν.

ἄραιος (συνών. μανός, λεπτός, ἀντίθ. πυκνός, παχύς). Ἀραιός, rare/thin, Ἐμπεδοκλῆς 104 καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσόντα Μέλισσος 7(8) ἀραιότερον αὐτοῦ καὶ πυκνότερον. || (τὸ) **ἄραιόν**. Τὸ ἀραιό, the rare, Μέλισσος 7(8)